

Sygn. akt VI P 748/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 03 lipca 2013 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi Południe w Warszawie, VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie:

Przewodniczący: SSR Monika Roslan – Karasińska

Protokolant: Mateusz Staniszewski

po rozpoznaniu w dniu 28 czerwca 2013 r. w Warszawie na rozprawie

sprawy z powództwa C. G., B. G. (1), B. K., B. C. (1), J. F., B. G. (2), E. J., I. K. (1), E. K. (1), E. K. (2), A. K. (1), E. K. (3), M. K., A. K. (2), E. K. (4), I. K. (2), T. L., E. M., D. M., A. O., M. O., A. P. (1), M. B., B. P. (1), M. P., Z. P., A. P. (2), A. S. (1), M. S., M. W. (1), Z. Ż.

przeciwko (...)w O. koło W.

o wynagrodzenie i ustalenie, iż pozwany przy ustaleniu zasad wysokości wynagrodzeń zasadniczych zobowiązany jest do stosowania zasad określonych w porozumieniach

orzeka:

I. Oddala powództwa;

II. Zasądza na rzecz strony pozwanej (...) w O. koło W. tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym zwrotu kosztu zastępstwa procesowego następujące kwoty:

1. od powódki C. G. kwotę 510,00 złotych (pięćset dziesięć),
2. od powódki B. G. (1) kwotę 510,00 złotych (pięćset dziesięć),
3. od powódki B. K. kwotę 510,00 złotych (pięćset dziesięć),
4. od powódki B. C. (1) kwotę 195,00 złotych (słownie: sto dziewięćdziesiąt pięć złotych),
5. od powódki J. F. kwotę 510,00 złotych (pięćset dziesięć),
6. od powódki B. G. (2) kwotę 510,00 złotych (pięćset dziesięć),
7. od powódki E. J. kwotę 510,00 złotych (pięćset dziesięć),
8. od powódki I. K. (1) kwotę 195,00 złotych (słownie: sto dziewięćdziesiąt pięć złotych),
9. od powódki E. K. (1) kwotę 195,00 złotych (słownie: sto dziewięćdziesiąt pięć złotych),
10. od powódki E. K. (2) kwotę 510,00 złotych (pięćset dziesięć),
11. od powódki A. K. (1) kwotę 195,00 złotych (słownie: sto dziewięćdziesiąt pięć złotych),
12. od powódki E. K. (3) kwotę 195,00 złotych (słownie: sto dziewięćdziesiąt pięć złotych),

13. od powódki M. K. kwotę 195,00 złotych (słownie: sto dziewięćdziesiąt pięć złotych),
14. od powódki A. K. (2) kwotę 510,00 złotych (pięćset dziesięć),
15. od powódki E. K. (4) kwotę 510,00 złotych (pięćset dziesięć),
16. od powódki I. K. (2) kwotę 510,00 złotych (pięćset dziesięć),
17. od powódki T. L. kwotę 510,00 złotych (pięćset dziesięć),
18. od powódki E. M. kwotę 195,00 złotych (słownie: sto dziewięćdziesiąt pięć złotych),
19. od powódki D. M. kwotę 510,00 złotych (pięćset dziesięć),
20. od powódki A. O. kwotę 195,00 złotych (słownie: sto dziewięćdziesiąt pięć złotych),
21. od powódki M. O. kwotę 195,00 złotych (słownie: sto dziewięćdziesiąt pięć złotych),
22. od powódki A. P. (1) kwotę 195,00 złotych (słownie: sto dziewięćdziesiąt pięć złotych),
23. od powódki M. B. kwotę 510,00 złotych (pięćset dziesięć),
24. od powódki B. P. (1) kwotę 195,00 złotych (słownie: sto dziewięćdziesiąt pięć złotych),
25. od powódki M. P. kwotę 510,00 złotych (pięćset dziesięć),
26. od powódki Z. P. kwotę 510,00 złotych (pięćset dziesięć),
27. od powódki A. P. (2) kwotę 510,00 złotych (pięćset dziesięć),
28. od powódki A. S. (1) kwotę 510,00 złotych (pięćset dziesięć),
29. od powódki M. S. kwotę 510,00 złotych (pięćset dziesięć),
30. od powódki M. W. (1) kwotę 510,00 złotych (pięćset dziesięć),
31. od powódki Z. Ż. kwotę 510,00 złotych (pięćset dziesięć).

Sygn. akt VI P 748/12

UZASADNIENIE

W dniu 5 października 2012 roku pełnomocnik powódek: E. K. (1), M. K., E. K. (3), T. L., B. K., B. G. (1), A. K. (2), A. P. (2), B. P. (1), D. M., Z. Ż., M. B., B. G. (3), C. B., A. O., Z. P., B. C. (1), E. M., M. O., E. K. (2), A. K. (1), I. K. (2), I. K. (1), M. P., E. K. (4), M. W. (1), J. F., E. J., E. S., A. P. (1), A. S. (1), M. S. wniósł pozew przeciwko (...) w O. (...) o zasądzenie niżej wymienionych kwot wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 5 października 2012 roku tytułem wynagrodzenia:

1. E. K. (1)- 1.300 zł,
2. M. K.- 1.200 zł,
3. E. K. (3)- 1.100 zł,
4. T. L.- 3.600 zł,

5. B. K.- 3.800 zł,
6. B. G. (1)- 2.100 zł,
7. A. K. (2)- 2.600 zł,
8. A. P. (2)- 2.400,
9. B. P. (1)- 1.200 zł,
10. D. M.- 2.700 zł,
11. Z. Ż.- 3.600 zł,
12. M. B.- 2.400,
13. B. G. (3)- 3.600 zł,
14. C. B.- 2.600 zł,
15. A. O.- 1.000 zł,
16. Z. P.- 3.700 zł,
17. B. C. (1)-1.200 zł,
18. E. M.- 1.200 zł,
19. M. O.- 1.200 zł,
20. E. K. (2)- 3.300 zł,
21. A. K. (1)- 1.100 zł,
22. I. K. (2)- 3.800 zł,
23. I. K. (1)- 900zł,
24. M. P.- 2.500,
25. E. K. (4)- 2.400 zł,
26. M. W. (1)- 2.400 zł,
27. J. F. – 3.600 zł,
28. E. J.- 2.400 zł,
29. E. S.- 1.300 zł,
30. A. P. (1)- 1.200 zł,
31. A. S. (1)- 2.400 zł
32. M. S. – 2.500 zł.

Ponadto pełnomocnik powódek wniósł o ustalenie, iż pozwany przy ustalaniu wysokości wynagrodzeń zasadniczych jest zobowiązany do stosowania zasad określonych w Porozumieniu z dnia 19 listopada 2008 roku zawartym między pozwanym a Zakładową Organizacją Związkową oraz Porozumieniu zawartym między pracodawcą a Związkiem Zawodowym (...) w dniu 10 lutego 2011 roku oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz powódek kosztów procesu, w tym kosztów postępowania ugodowego w sprawie o sygn. akt VI Po 58/11 wraz z kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych (pozew k. 1-9).

Uzasadniając powództwo pełnomocnik powódek zarzucił stronie pozwanej, iż nie wykonała ona w żadnym stopniu oraz nie wykonuje na bieżąco Porozumienia z dnia 19 listopada 2008 roku zawartego między pozwanym a Zakładową Organizacją Związkową Ogólnopolskiego Związku Zawodowego Pielęgniarek i Położnych przy (...).

W odpowiedzi na pozew pozwany (...) w O. (...)wniósł o oddalenie powództw w całości. Podniósł, iż porozumienie z dnia 19 listopada 2008 roku było porozumieniem jednorazowym i domaganie się zasądzenia zaległego wynagrodzenia jest bezpodstawne. Wskazał przy tym, iż uchwałą zarządu województwa mazowieckiego z dnia 27 stycznia 2009 roku wstrzymano wszystkie decyzje płacowe z uwagi na złą sytuację budżetu, co oznaczało swoiste wypowiedzenie wszelkich regulacji dotyczących wynagrodzeń w szpitalu. Nadto w celu wyrównania pielęgniarkom płac zawarto porozumienie z dnia 10 lutego 2011r. (odpowiedź na pozew k. 59-63).

Pismem z dnia 25 marca 2013 roku powódka E. S. cofnęła powództwo wraz ze zrzeczeniem się roszczenia. Postanowieniem z dnia 2 kwietnia 2013 roku Sąd umorzył częściowo postępowanie w stosunku do wyżej wskazanej powódki (pismo k. 159, postanowienie k. 161)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

A. K. (2) jest zatrudniona u pozwanego na stanowisku pielęgniarki specjalisty od dnia 15 czerwca 1990 r. w pełnym wymiarze godzin ze średnim miesięcznym wynagrodzeniem 3,582,36 brutto (akta osobowe nr ewid. 996, zaświadczenie o wynagrodzeniu k. 74- okoliczność bezsporna).

A. P. (1) jest zatrudniona u pozwanego na stanowisku starszej pielęgniarki od dnia 1 września 1991 roku w pełnym wymiarze godzin ze średnim miesięcznym wynagrodzeniem 3,556,36 zł brutto (akta osobowe nr ewid. 729, k. 75 zaświadczenie o wynagrodzeniu- okoliczność bezsporna).

M. S. jest zatrudniona u pozwanego na stanowisku starszej pielęgniarki od dnia 1 sierpnia 1990 roku w pełnym wymiarze godzin ze średnim miesięcznym wynagrodzeniem 3,480,32 zł brutto (akta osobowe nr ewid. 196,k. 76 zaświadczenie o wynagrodzeniu okoliczność bezsporna).

J. F. jest zatrudniona u pozwanego na stanowisku starsza pielęgniarka od dnia 1 września 1984 roku w pełnym wymiarze godzin ze średnim miesięcznym wynagrodzeniem 3,766,60 zł brutto (akta osobowe nr ewid. 97, k. 78 zaświadczenie o wynagrodzeniu, okoliczność bezsporna).

E. J. jest zatrudniona u pozwanego na stanowisku st. pielęgniarka od dnia 1 września 1985 roku w pełnym wymiarze godzin ze średnim miesięcznym wynagrodzeniem 3,673,81 zł brutto (akta osobowe nr ewid. 622; k. 79 zaświadczenie o wynagrodzeniu okoliczność bezsporna).

E. K. (4) jest zatrudniona u pozwanego na stanowisku st. pielęgniarka od dnia 1 września 1990 roku w pełnym wymiarze godzin ze średnim miesięcznym wynagrodzeniem 3,542,86 zł brutto (akta osobowe nr ewid. 228; k. 80-zaświadczenie o wynagrodzeniu, okoliczność bezsporna).

M. W. (1) jest zatrudniona u pozwanego na stanowisku st. pielęgniarka od dnia 10 września 1990 roku w pełnym wymiarze godzin ze średnim miesięcznym wynagrodzeniem 3.429,49 zł brutto (akta osobowe nr ewid. 1182; k. 81- zaświadczenie o wynagrodzeniu okoliczność bezsporna).

I. K. (2) jest zatrudniona u pozwanego na stanowisku st. pielęgniarka od dnia 3 lipca 1979 roku w pełnym wymiarze godzin ze średnim miesięcznym wynagrodzeniem 3.665,60 zł brutto (akta osobowe nr ewid. 676; k. 82- zaświadczenie o wynagrodzeniu, okoliczność bezsporna).

M. P. jest zatrudniona u pozwanego na stanowisku st. pielęgniarka od dnia 1 sierpnia 1985 roku w pełnym wymiarze godzin ze średnim miesięcznym wynagrodzeniem 3.563,09 zł brutto (akta osobowe nr ewid. 1599, k. 83- zaświadczenie o wynagrodzeniu, okoliczność bezsporna).

E. K. (2) jest zatrudniona u pozwanego na stanowisku st. pielęgniarka od dnia 1 października 1995 roku w pełnym wymiarze godzin ze średnim miesięcznym wynagrodzeniem 3.729,53 zł brutto (akta osobowe nr ewid. 2179, k. 84 zaświadczenie o wynagrodzeniu okoliczność bezsporna).

I. K. (1) jest zatrudniona u pozwanego na stanowisku st. pielęgniarka od dnia 1 października 1994 roku w pełnym wymiarze godzin ze średnim miesięcznym wynagrodzeniem 3.645,38 zł brutto (akta osobowe nr ewid. 1988, k. 85- zaświadczenie o wynagrodzeniu, okoliczność bezsporna).

Z. P. jest zatrudniona u pozwanego na stanowisku st. pielęgniarka od dnia 2 sierpnia 1979 roku w pełnym wymiarze godzin ze średnim miesięcznym wynagrodzeniem 3.739,64 zł brutto (akta osobowe nr ewid. 356, k. 86- zaświadczenie o wynagrodzeniu okoliczność bezsporna).

E. M. jest zatrudniona u pozwanego na stanowisku st. pielęgniarka od dnia 26 sierpnia 1991 roku w pełnym wymiarze godzin ze średnim miesięcznym wynagrodzeniem 3.601,92 zł brutto (akta osobowe nr ewid. 441, k. 87 zaświadczenie o wynagrodzeniu okoliczność bezsporna).

B. C. (1) jest zatrudniona u pozwanego na stanowisku st. pielęgniarka od dnia 1 września 1991 roku w pełnym wymiarze godzin ze średnim miesięcznym wynagrodzeniem 3.076,02 zł brutto (akta osobowe nr ewid. 229, k. 88- zaświadczenie o wynagrodzeniu, okoliczność bezsporna).

M. O. jest zatrudniona u pozwanego na stanowisku st. pielęgniarka od dnia 1 września 1981 roku w pełnym wymiarze godzin ze średnim miesięcznym wynagrodzeniem 3.753,74 zł brutto (akta osobowe nr ewid. 302, k. 89 zaświadczenie o wynagrodzeniu, okoliczność bezsporna).

B. G. (3) jest zatrudniona u pozwanego na stanowisku st. pielęgniarka od dnia 1 września 1989 roku w pełnym wymiarze godzin ze średnim miesięcznym wynagrodzeniem 3.606,33 zł brutto (akta osobowe nr ewid. 133, k. 90- zaświadczenie o wynagrodzeniu, okoliczność bezsporna).

C. G. jest zatrudniona u pozwanego na stanowisku st. pielęgniarka od dnia 1 marca 1983 roku w pełnym wymiarze godzin ze średnim miesięcznym wynagrodzeniem 3.740,86 zł brutto (akta osobowe nr ewid. 6, k. 91- zaświadczenie o wynagrodzeniu, okoliczność bezsporna).

A. O. jest zatrudniona u pozwanego na stanowisku st. pielęgniarka od dnia 1 września 2006 roku w pełnym wymiarze godzin ze średnim miesięcznym wynagrodzeniem 3.211,87 zł brutto (akta osobowe nr ewid. 2658, k. 92 zaświadczenie o wynagrodzeniu okoliczność bezsporna).

Z. Ź. jest zatrudniona u pozwanego na stanowisku st. pielęgniarka od dnia 1 września 1989 roku w pełnym wymiarze godzin ze średnim miesięcznym wynagrodzeniem 3.644,07 zł brutto (akta osobowe nr ewid. 1420, k. 93- zaświadczenie o wynagrodzeniu okoliczność bezsporna).

D. M. jest zatrudniona u pozwanego na stanowisku st. pielęgniarka od dnia 15 czerwca 1998 roku w pełnym wymiarze godzin ze średnim miesięcznym wynagrodzeniem 3.645,74 zł brutto (akta osobowe nr ewid. 2527, k. 94 zaświadczenie o wynagrodzeniu, okoliczność bezsporna).

A. P. (2) jest zatrudniona u pozwanego na stanowisku st. pielęgniarka od dnia 10 września 1990 roku w pełnym wymiarze godzin ze średnim miesięcznym wynagrodzeniem 3.611,08 zł brutto (akta osobowe nr ewid. 1274, k. 95-zaświadczenie o wynagrodzeniu, okoliczność bezsporna).

B. P. (2) jest zatrudniona u pozwanego na stanowisku st. pielęgniarka od dnia 3 września 1991 roku w pełnym wymiarze godzin ze średnim miesięcznym wynagrodzeniem 3.674,65 zł brutto (akta osobowe nr ewid. 1269, k. 96-zaświadczenie o wynagrodzeniu, okoliczność bezsporna).

A. S. (1) jest zatrudniona u pozwanego na stanowisku st. pielęgniarka od dnia 1 września 1990 roku w pełnym wymiarze godzin ze średnim miesięcznym wynagrodzeniem 2.752,00 zł brutto (akta osobowe nr ewid. 1207, k. 97-zaświadczenie o wynagrodzeniu, okoliczność bezsporna).

B. K. jest zatrudniona u pozwanego na stanowisku st. pielęgniarka od dnia 15 lipca 1979 roku w pełnym wymiarze godzin ze średnim miesięcznym wynagrodzeniem 3.682,04 zł brutto (akta osobowe nr ewid. 1010, k. 98-zaświadczenie o wynagrodzeniu, okoliczność bezsporna).

M. K. jest zatrudniona u pozwanego na stanowisku st. pielęgniarka od dnia 1 września 1981 roku w pełnym wymiarze godzin ze średnim miesięcznym wynagrodzeniem 3.705,56 zł brutto (akta osobowe nr ewid. 1135, k. 99-zaświadczenie o wynagrodzeniu, okoliczność bezsporna).

E. K. (1) jest zatrudniona u pozwanego na stanowisku st. pielęgniarka od dnia 1 sierpnia 1981 roku w pełnym wymiarze godzin ze średnim miesięcznym wynagrodzeniem 3.903,06 zł brutto (akta osobowe nr ewid. 1519, k. 100-zaświadczenie o wynagrodzeniu, okoliczność bezsporna).

E. K. (3) była zatrudniona u pozwanego na stanowisku pielęgniarka specjalista od dnia 1 sierpnia 1987 roku w pełnym wymiarze godzin ze średnim miesięcznym wynagrodzeniem 3.248,07 zł brutto (akta osobowe nr ewid. 1319, k. 101-zaświadczenie o wynagrodzeniu, okoliczność bezsporna).

A. K. (1) jest zatrudniona u pozwanego na stanowisku st. pielęgniarka od dnia 8 października 1986 roku w pełnym wymiarze godzin ze średnim miesięcznym wynagrodzeniem 3.635,29 zł brutto (akta osobowe nr ewid. 182, k. 102-zaświadczenie o wynagrodzeniu, okoliczność bezsporna).

T. L. jest zatrudniona u pozwanego na stanowisku pielęgniarka specjalista od dnia 1 września 1979 roku w pełnym wymiarze godzin ze średnim miesięcznym wynagrodzeniem 3.878,24 zł brutto (akta osobowe nr ewid. 1163, k. 103-zaświadczenie o wynagrodzeniu, okoliczność bezsporna).

B. G. (1) jest zatrudniona u pozwanego na stanowisku st. pielęgniarka od dnia 15 sierpnia 1981 roku w pełnym wymiarze godzin ze średnim miesięcznym wynagrodzeniem 3.674,71 zł brutto (akta osobowe nr ewid. 1009, k. 104-zaświadczenie o wynagrodzeniu, okoliczność bezsporna).

M. B. jest zatrudniona u pozwanego na stanowisku st. pielęgniarka od dnia 1 września 1990 roku w pełnym wymiarze godzin ze średnim miesięcznym wynagrodzeniem 3.671,23 zł brutto (akta osobowe nr ewid. 350, k. 105-zaświadczenie o wynagrodzeniu, okoliczność bezsporna).

W dniu 19 listopada 2008 roku zawarto na podstawie art. 9 ustawy z dnia 23 maja 1991 roku o rozwiązywaniu sporów zbiorowych Porozumienie pomiędzy (...) w O. a Zakładową Organizacją Związkową Ogólnopolskiego Związku Zawodowego Pielęgniarek i Położnych przy (...). W wyniku przeprowadzonych rozmów w czasie rokowań w sporze zbiorowym, strony uzgodniły następujące warunki (porozumienie z dnia 19 listopada 2008 roku k. 64) :

1. od dnia 1 listopada 2008 roku pracodawca dokona zwiększenia miesięcznych płac zasadniczych pielęgniarek zatrudnionych u pracodawcy na podstawie stosunku pracy:

- do poziomu minimalnej 2.300 zł- na etat przy stażu pracy do 20 lat,
- do poziomu minimalnej 2.400 zł- na etat przy stażu pracy powyżej 20 lat do 25 lat,
- do poziomu minimalnej 2.500 zł- na etat przy stażu pracy powyżej 25 lat do 30 lat,
- do poziomu minimalnej 2.600 zł- na etat przy stażu pracy powyżej 30 lat.

2. strony niniejszego Porozumienia wyrażają wole prowadzenia rozmów i uzgodnień zwiększenia dodatku za pracę w nocy w niedziele i święta w wysokości co najmniej 80 % dla pielęgniarek zatrudnionych w systemie zmianowym uwzględniając wartość zakontraktowanych z NFZ świadczeń zdrowotnych na 2009 rok,

3. strony niniejszego porozumienia wyrażają wolę prowadzenia rozmów w sprawie dalszych podwyżek płac dla grupy pielęgniarek po podpisaniu kontraktu z NFZ na świadczenia zdrowotne w 2009 roku.

4. niniejsze porozumienie rozwiązuje spór zbiorowy,

5. porozumienie wchodzi w życie z dniem podpisania.

W dniu 15 września 2009 roku Zarząd Zakładowej Organizacji Związku Zawodowego Pielęgniarek zwrócił się do Dyrekcji (...) o wskazanie w jakim terminie będzie zrealizowane porozumienie zawarte w dniu 19 listopada 2008 roku. Jednocześnie podniósł, iż porozumienie to miało być zrealizowane w 2009 roku (pismo ZOZ k. 65).

W związku z niniejszym pismem Dyrektor pozwanej placówki zwrócił się o wskazanie, który punkt porozumienia nie został zrealizowany (pismo dyrektora z dnia 17 września 2009 r. k. 66).

W odpowiedzi Zakładowa Organizacja Związkowa wskazała na to, iż nie są realizowane punkty 2 i 3 porozumienia z dnia 19 listopada 2008 roku (k. 67-mpismo ZOZ z dnia 6 października 2009r.).

Następnie w wyniku braku jednomyślnych uzgodnień, Zakładowa Organizacja Związkowa wystąpiła z wnioskiem do dyrektora pozwanej o zwiększenie wynagrodzeń zasadniczych pielęgniarek od stycznia 2010 roku w sposób:

- przy stażu pracy do 25 lat do poziomu – 2.600 zł na etat,
- przy stażu pracy powyżej 25 lat do poziomu – 2.900 zł na etat,
- pielęgniarki oddziałowe 500 zł do pensji zasadniczej.

Nadto zaznaczyła, iż założenia związku są nieznacznie zrealizowane za 2009 rok oraz brak jakichkolwiek podwyżek pielęgniarkom w 2009 roku (wniosek ZOZ z dnia 29 stycznia 2010 r. k. 68).

Uchwałą nr 201/210/09 Zarządu Województwa Mazowieckiego z dnia 27 stycznia 2009 roku wstrzymano, do odwołania wszystkie decyzje płacowe skutkujące wzrostem wynagrodzeń w wojewódzkich samorządowych jednostkach organizacyjnych (uchwała k. 70).

W związku z powyższą uchwałą, pismem z dnia 13 lutego 2009 roku dyrekcja szpitala wstrzymała do odwołania wszelkie negocjacje i porozumienia skutkujące wzrostem wynagrodzenia w (...) w O. (pismo dyrektora k. 71).

Następnie porozumieniem zawartym w dniu 10 lutego 2011 roku pomiędzy Dyrekcją(...)w O. a Niezależnym Samorządowym Związkiem Zawodowym (...) dokonano podwyżek wynagrodzeń dla pracowników w 2011 roku. W porozumieniu tym zawarto warunki, iż każdemu pracownikowi podwyższa się stawkę wynagrodzenia zasadniczego o kwotę 100 zł miesięcznie i zabezpiecza się skutki wzrostu pozostałych składników wynagrodzenia obliczanych od

wynagrodzenia zasadniczego oraz pozostałych należności (nagród jubileuszowych, odpraw itp.) (porozumienie z dnia 10 lutego 2011 r. k. 45).

Powódki występujące w procesie legitymują się następującym stażem pracy (k. 55- 56- okoliczności bezsporne):

1. E. K. (1)- 21 lat;
2. M. K.- 30 lat;
3. E. K. (3)- 25 lat;
4. T. L.- 32 lata;
5. B. K.- 32 lata;
6. B. G. (1)- 31 lat;
7. A. K. (2)- 21 lat;
8. A. P. (2)- 21 lat;
9. B. P. (1)- 20 lat;
10. D. M.- 21 lat;
11. Z. Ż.- 22 lata;
12. M. B.- 21 lat;
13. B. G. (3)- 22 lata;
14. C. G.- 31 lat;
15. A. O.- 20 lat;
16. Z. P.- 32 lata;
17. B. C. (1)-20 lat;
18. E. M.- 20 lat;
19. M. O.-30 lat;
20. E. K. (2)- 32 lata;
21. A. K. (1)- 25 lat;
22. I. K. (2)- 32 lata;
23. I. K. (1)- 25 lat;
24. M. P.- 26 lat;
25. E. K. (4)- 21 lat;
26. M. W. (1)- 21 lat;

27. J. F. – 27 lat;
28. E. J.- 26 lat;
29. A. P. (1)- 20 lat;
30. A. S. (2)- 21 lat;
31. M. S. – 21 lat.

Postanowieniem z dnia 29 kwietnia 2013 r. Sąd oddalił wniosek pełnomocnika pozwanego o przesłuchanie powódek i pozwanego w charakterze strony na okoliczność wysokości dochodzonego roszczenia z uwagi na jego nieprzydatność dla stwierdzenia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy oraz jako zmierzający do przewlektłości postępowania (k. 204-204 verte- protokół rozprawy z dnia 29 kwietnia 2013 r.). Podkreślić należy, iż niniejszy spór był w istocie sporem co do prawa.

Pełnomocnik powódek wniósł o oddalenie wniosku o przesłuchanie powódek i pozwanego w charakterze strony, gdyż uprawnienia powódek opierają się na dokumentach. Oświadczył do protokołu, że dochodzone kwoty wynikają ze stażu pracy powódek oraz treści 2 porozumień, jednego z 2008 roku i drugiego 2011 roku oraz opierają się na pensji zasadniczej powódek. Zdaniem pełnomocnika powódek są to jedyne okoliczności istotne w sprawie, dlatego też przesłuchanie powódek byłoby sprzeczne z treścią dokumentów. Pełnomocnik pozwanego oświadczył do protokołu, iż w grupie powódek są powódki, które w kwestionowanym okresie nie miały wynagrodzenia niższego niż zakładało porozumienie z 2008 roku. Pełnomocnik powódek oświadczył do protokołu, iż wyliczył roszczenie biorąc pod uwagę wyłącznie staż pracy, aktualną pensję zasadniczą, treść obu porozumień. Podniósł, iż staż pracy powódek nigdy nie był kwestionowany. Pensja zasadnicza powódek oraz staż pracy został załączony do zawezwania do próby ugodowej w sprawie VI Po 58/11 i nie był kwestionowany (***k. 204-204 verte- protokół rozprawy z dnia 29 kwietnia 2013 r., oświadczenia pełnomocników obu stron***).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w szczególności na podstawie przedstawionych dokumentów w sprawie.

Sąd zważył co następuje:

Pełnomocnik powódek wniósł pozew przeciwko (...) w O. (...) o zasądzenie odpowiednich kwot wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 5 października 2012 roku tytułem wyrównania wynagrodzenia oraz wniósł o ustalenie, iż pozwany przy ustalaniu wysokości wynagrodzeń zasadniczych jest zobowiązany do stosowania zasad określonych w Porozumieniu z dnia 19 listopada 2008 roku zawartym między pozwanym a Zakładową Organizacją Związkową oraz Porozumieniu zawartym między pracodawcą a Związkiem Zawodowym (...) w dniu 10 lutego 2011 roku oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz powódek kosztów procesu, w tym kosztów postępowania ugodowego w sprawie o sygn. akt VI Po 58/11 wraz z kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych (pозew k. 1 -9).

Sąd uznał w pierwszej kolejności, że nie zasługiwało na uwzględnienie żądanie ustalenia. Zgodnie z art. 189 kpc, powód może żądać ustalenia przez sąd istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego, gdy ma w tym interes prawny. Należy przy tym podkreślić, iż regulacja ta, aczkolwiek zamieszczona w Kodeksie postępowania cywilnego, ma charakter materialnoprawny, stanowi bowiem podstawę dochodzenia roszczeń. Powództwo o ustalenie stosunku prawnego lub prawa może być uwzględnione wtedy, gdy spełnione są dwie przesłanki merytoryczne: wykazany interes prawny oraz wykazanie prawdziwości twierdzeń powoda o tym, że dany stosunek prawny lub prawo rzeczywiście istnieje. Pierwsza z tych przesłanek warunkuje określony skutek tego powództwa, decydując o dopuszczalności badania i ustalania prawdziwości twierdzeń powoda. Wykazanie zaś istnienia drugiej z tych przesłanek decyduje o kwestii zasadności powództwa /tak SN w wyroku z dnia 27 czerwca 2001 roku, II CKN 898/00, Lex nr 52613/.

Zgodnie z judykaturą interes prawny zachodzi, jeżeli sam skutek, jaki wywoła uprawomocnienie się wyroku ustalającego, zapewni powodowi ochronę jego prawnie chronionych interesów, czyli definitywnie zakończy spór istniejący lub prewencyjnie zapobiegnie powstaniu takiego sporu w przyszłości. Powyższe określenie interesu prawnego in extenso znalazło aprobatę w wyroku Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 5 kwietnia 2007 r., III AUa 1518/05, LEX nr 257445. Zasada ta nie powinna jednak być pojmowana abstrakcyjnie, w celu zawężającej interpretacji tej przesłanki do wytoczenia powództwa o ustalenie, lecz ze względu na konstytucyjnie gwarantowane prawo do sądu zawsze konieczna jest ocena istnienia interesu prawnego do wytoczenia tego powództwa na tle okoliczności faktycznych konkretnych spraw. Wobec tego należy także dodać, że przyjmuje się istnienie interesu prawnego zawsze, "gdy istnieje niepewność stanu prawnego" (E. Wengerek) lub "gdy stronie nie stoi otworem droga procesu o świadczenie, a strona przeciwna kwestionuje jej prawo lub stosunek prawny (tak M. Waligórski).

Orzecznictwo ustaliło zasadę, że nie ma interesu prawnego ten, kto może poszukiwać ochrony prawnej w drodze powództwa o zasądzenie świadczeń pieniężnych lub niepieniężnych. Zasada ta opiera się na założeniach, że - po pierwsze, wydanie wyroku zasądającego możliwe jest, jeżeli także ustalona zostanie legitymacja czynna powoda, oraz - po drugie, że wyrok tylko ustalający istnienie stosunku prawnego nie zapewni ostatecznej ochrony prawnej, ponieważ nie jest - w przeciwieństwie do wyroków zasądających - wykonalny na drodze egzekucji sądowej. Por. m.in. orzeczenie SN z dnia 13 kwietnia 1965 r., II CR 266/64, OSP 1966, z. 6-8, poz. 166; wyrok SN z dnia 22 listopada 2002 r., IV CKN 1519/00, LEX nr 78333. Stanowisko dopuszczające wyjątki znajduje aprobatę w doktrynie, gdzie podkreśla się, że nie należy zbyt rygorystycznie pojmować zasady, że powództwo o ustalenie nie jest dopuszczalne, jeżeli możliwe jest jakiegokolwiek świadczenie w danym przypadku do pomyślenia. Należy bowiem kierować się względami celowości i ekonomii procesowej, zwłaszcza gdy spór dotyczy samej tylko zasady (W. Siedlecki).

W ocenie Sądu Rejonowego pełnomocnik strony powodowej nie wykazał interesu prawnego w żądaniu ustalenia, iż pozwany przy ustalaniu wysokości wynagrodzeń zasadniczych jest zobowiązany do stosowania zasad określonych w Porozumieniu z dnia 19 listopada 2008 roku zawartym między pozwanym a Zakładową Organizacją Związkową oraz Porozumieniu zawartym między pracodawcą a Związkiem Zawodowym (...) w dniu 10 lutego 2011 roku, gdyż możliwe jest w tym wypadku wystąpienie z żądaniem wyrównania wynagrodzenia.

W pierwszej kolejności należało rozważyć jaki charakter prawny miały zawarte przez pozwanego pracodawcę z Zakładową Organizacją Związkową porozumienia: tj. porozumienie z dnia 19 listopada 2008 roku w sprawie zwiększenia miesięcznych płac zasadniczych pielęgniarek zatrudnionych u pozwanego oraz porozumienie z dnia 10 lutego 2011 roku oraz w drugiej kolejności jak należy interpretować zawarte w porozumieniach regulacje.

„Zgodnie z art. 9 k.p. porozumienie zbiorowe albo postanowienia porozumień zbiorowych stanowią źródła prawa pracy, jeśli są „oparte na ustawie” i określają prawa oraz obowiązki stron stosunku pracy”.

„Z art. 9 § 1 k.p. w związku z art. 59 ust. 2 Konstytucji wynika, że normatywny charakter mają wyłącznie porozumienia zawarte między związkami zawodowymi i pracodawcą (organizacjami pracodawców) określające prawa i obowiązki stron stosunku pracy i mające oparcie w ustawie. Wszystkie te elementy porozumienia są obligatoryjne i muszą wystąpić łącznie, aby móc zakwalifikować jego postanowienia jako przepisy prawa. W doktrynie dominuje pogląd, że przez oparcie na ustawie na gruncie art. 9 § 1 k.p. należy rozumieć konkretny przepis konkretnego aktu prawnego rangi ustawowej przewidującego expressis verbis możliwość (rzadziej konieczność) zawarcia w opisanych w tym przepisie okolicznościach porozumienia o określonej treści². Podnoszone są również głosy, że jakkolwiek nie ma wyraźnego przepisu, również porozumienia kończące strajk mogą być kwalifikowane w powyższy sposób³”. Z tym ostatnim poglądem należy się zgodzić.

W konkluzji w ocenie Sądu uznać należy, że porozumienie zawarte pomiędzy pracodawcą a związkami zawodowymi zawiera przepisy prawa pracy. Jest ono szczególnym źródłem prawa pracy, ponieważ powstaje w drodze umowy. Umowa ta jest jednocześnie umową zbiorowego prawa pracy. Wobec tego nie można do niej stosować przepisów prawa cywilnego, zasad wykładni oświadczeń woli, a więc tłumaczyć je zgodnie z okolicznościami, w których zostały

złożone, jak tego wymagają zasady współzycia społecznego i ustalone zwyczaje, badając także, jaki był zgodny zamiar i cel umowy. Dokonując wykładni porozumienia należy opierać się na jego dosłownym brzmieniu. Zamiar stron zawierających umowę zbiorową ma przy wykładni jej postanowień także istotne znaczenie (analogia z art. 241 z indeksem 6 § 1 k.p.). W razie wątpliwości decydujące znaczenie będzie miała wykładnia funkcjonalna i systemowa.⁴ W orzecznictwie Sądu Najwyższego wyrażono stanowisko, że przepisy kodeksu cywilnego mogą być z mocy art. 300 k.p. stosowane odpowiednio także do innych niż stosunek pracy stosunków prawa pracy, lecz tylko ze stosunkiem pracy związanych i mających charakter indywidualny (np. z umowy przedwstępnej, w zakresie klauzuli konkurencyjnej). Nie mogą być stosowane do układów zbiorowych pracy, ani do porozumień zbiorowych⁵. Za stanowiskiem, że do zbiorowych stosunków prawa pracy nie stosuje się przepisów kodeksu cywilnego przemawiają również względy historyczne. Art. 300 k.p. jest niemal dosłownym powtórzeniem art. XII § 1 przepisów wprowadzających kodeks cywilny, zgodnie z którym kodeks cywilny nie narusza przepisów ustawodawstwa pracy⁶”.

W rozpoznawanej sprawie ocenie Sądu Rejonowego podlegały regulacje porozumienia z dnia 19 listopada 2008 roku w sprawie zwiększenia miesięcznych płac zasadniczych pielęgniarek zatrudnionych u pozwanego oraz porozumienia z dnia 10 lutego 2011 roku. Nie ulega wątpliwości, że zwiększenie wynagrodzenia dotyczyło wszystkich pracowników, którzy spełniali przesłanki od dnia 1 listopada 2008 roku. Pracodawca uwzględnił w Porozumieniu sformułowanie, iż zwiększenie płac uzależnione jest od spełnienia warunków, tj. stażu pracy.

Uznać należy, że Porozumienie z dnia 19 listopada 2008 roku było porozumieniem jednorazowym, w którym uregulowano dochodzone sporem zbiorowym żądania. Niewątpliwie porozumienie to nie zawiera słowa „jednorazowe” ale zapis porozumienia, iż „pracodawca dokona zwiększenia” mówi o jednokrotnym dokonaniu czynności. Ponadto Porozumienie opierało się na zgodnym zamiarze stron. Na dowód niniejszego przytoczyć należy korespondencję wymienioną pomiędzy Dyrektorem Szpitala a Związkiem Zawodowym. Pierwszą uwagą co do porozumienia z listopada 2008 roku było pismo Ogólnopolskiego Związku Zawodowego Pielęgniarek i Położnych, którym zwrócił się o odpowiedź o termin realizacji Porozumienia 2008 roku. W odpowiedzi zaś Dyrektor Szpitala zwrócił się o sprecyzowanie odnośnie który punktu nie jest realizowany. W odpowiedzi Związek poinformował że nie są realizowane punkty 2 i 3 porozumienia

Porozumienie to w punkcie 1 było natomiast realizowane poprzez wypłatę wynagrodzeń po spełnieniu wymaganych przesłanek. Tego sposobu realizacji porozumienia Ogólnopolski Związek Zawodowy Pielęgniarek i Położnych przy (...)przez okres około 4 lat (tj. do dnia wniesienia powództwa) w stosunku do wszystkich 31 powódek nie kwestionował, co oznacza iż strona pozwana realizowała porozumienie w sposób zgodny z wolą jego stron. W przedmiotowej sprawie jedyną reakcją zarzucającą pracodawcy nieprzestrzeganie warunków porozumienia zawartego w dniu 19 listopada 2008 roku było pismo z dnia 6 października 2009 roku mówiące, że nie są realizowane punkty 2 i 3 niniejszego porozumienia. Reasumując, nie było żadnych uwag co do nierealizowania punktu 1. Podkreślić raz jeszcze należy, iż dokonując wykładni porozumienia należy opierać się na jego dosłownym brzmieniu. Zamiar stron zawierających umowę zbiorową ma przy wykładni jej postanowień także istotne znaczenie (analogia z art. 241 z indeksem 6 § 1 k.p.). W razie wątpliwości decydujące znaczenie będzie miała wykładnia funkcjonalna i systemowa.⁷

Natomiast Porozumienie z dnia 10 lutego 2011 roku miało, zdaniem Sądu, na celu wyrównanie pielęgniarkom płac wskutek wstrzymania decyzji płacowych uchwałą zarządu województwa mazowieckiego z dnia 13 lutego 2009 roku. Dyrektor po przejściu trudności finansowych podniósł tym porozumieniem wynagrodzenie wszystkim pielęgniarkom o 100 zł. Podkreślić należy tutaj, iż niektóre powódki nabyły uprawnienie wynikające ze stażu pracy po zawarciu porozumienia z dnia 10 lutego 2011, a jednak domaga się wyrównania według Porozumienia z 2008 roku.

Mając powyższe na uwadze w ocenie Sądu powództwo o wynagrodzenie (jako bezzasadne) i o ustalenie, iż pozwany przy ustaleniu zasad wysokości wynagrodzeń zasadniczych zobowiązany jest do stosowania zasad określonych w porozumieniach (ze względu na brak interesu prawnego) podlegało oddaleniu.

O kosztach procesu, w tym kosztach zastępstwa procesowego, orzeczono mając na względzie treść art. 98 k.p.c. oraz § 6 i odpowiednio w zależności od wartości przedmiotu sporu w oparciu o pkt 2 lub 3 w zw. z § 11 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia

Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. nr 163, poz. 1349).

Biorąc pod uwagę powyższe zasądzono na rzecz strony pozwanej (...) w O. koło W. tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym zwrotu kosztu zastępstwa procesowego następujące kwoty: od powódki C. G. kwotę 510,00 złotych (pięćset dziesięć), od powódki B. G. (1) kwotę 510,00 złotych (pięćset dziesięć), od powódki B. K. kwotę 510,00 złotych (pięćset dziesięć), od powódki B. C. (1) kwotę 195,00 złotych (słownie: sto dziewięćdziesiąt pięć złotych), od powódki J. F. kwotę 510,00 złotych (pięćset dziesięć), od powódki B. G. (2) kwotę 510,00 złotych (pięćset dziesięć), od powódki E. J. kwotę 510,00 złotych (pięćset dziesięć), od powódki I. K. (1) kwotę 195,00 złotych (słownie: sto dziewięćdziesiąt pięć złotych), od powódki E. K. (1) kwotę 195,00 złotych (słownie: sto dziewięćdziesiąt pięć złotych), od powódki E. K. (2) kwotę 510,00 złotych (pięćset dziesięć), od powódki A. K. (1) kwotę 195,00 złotych (słownie: sto dziewięćdziesiąt pięć złotych), od powódki E. K. (3) kwotę 195,00 złotych (słownie: sto dziewięćdziesiąt pięć złotych), od powódki M. K. kwotę 195,00 złotych (słownie: sto dziewięćdziesiąt pięć złotych), od powódki A. K. (2) kwotę 510,00 złotych (pięćset dziesięć), od powódki E. K. (4) kwotę 510,00 złotych (pięćset dziesięć), od powódki I. K. (2) kwotę 510,00 złotych (pięćset dziesięć), od powódki T. L. kwotę 510,00 złotych (pięćset dziesięć), od powódki E. M. kwotę 195,00 złotych (słownie: sto dziewięćdziesiąt pięć złotych), od powódki D. M. kwotę 510,00 złotych (pięćset dziesięć), od powódki A. O. kwotę 195,00 złotych (słownie: sto dziewięćdziesiąt pięć złotych), od powódki M. O. kwotę 195,00 złotych (słownie: sto dziewięćdziesiąt pięć złotych), od powódki A. P. (1) kwotę 195,00 złotych (słownie: sto dziewięćdziesiąt pięć złotych), od powódki M. B. kwotę 510,00 złotych (pięćset dziesięć), od powódki B. P. (1) kwotę 195,00 złotych (słownie: sto dziewięćdziesiąt pięć złotych), od powódki M. P. kwotę 510,00 złotych (pięćset dziesięć), od powódki Z. P. kwotę 510,00 złotych (pięćset dziesięć), od powódki A. P. (2) kwotę 510,00 złotych (pięćset dziesięć), od powódki A. S. (1) kwotę 510,00 złotych (pięćset dziesięć), od powódki M. S. kwotę 510,00 złotych (pięćset dziesięć), od powódki M. W. (1) kwotę 510,00 złotych (pięćset dziesięć), od powódki Z. Ż. kwotę 510,00 złotych (pięćset dziesięć).

Z uwagi na powyższe Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.

1 Por. B. Cudowski, Charakter prawny porozumień zbiorowych, Państwo i Prawo 1998, nr 8 s. 59.

2 B. Wagner, Pakiet socjalny, Praca i Zabezpieczenie Społeczne 2006 r. nr 9 s. 5.

3 Tak. m.in. B. Wagner, Pakiet socjalny..., s. 5; Z. Salwa, Uprawnienia związków zawodowych, Bydgoszcz 1998, s. 91; J. Piątkowski, Uprawnienia zakładowej organizacji związkowej, Toruń 2005, s. 188.

4 Por. orzeczenie Sądu Najwyższego z 19 listopada 2003 r., I PK 629/02, (niepubl.).

5 Por. W. Sanetra, Sądy wobec sporów z zakresu zbiorowego prawa pracy, [w:] Zbiorowe prawo pracy w społecznej gospodarce rynkowej, pr. zbiorowa pod red. G. Goździewicza, Toruń 2000, s. 257.

6 Por. B. Wagner, Pakiet socjalny..., s. 8.

7 Por. orzeczenie Sądu Najwyższego z 19 listopada 2003 r., I PK 629/02, (niepubl.).